

Milí,

buďte tuze pozorní, aby vám nic podstatného neuniklo, nejprve si však zvolte vhodný dopravní prostředek, ať už je to virální sebevražedná velryba, hvězdný koberec nebo hudební ponorka; když teď nad tím přemýšlím, tak vlastně postačí i prachobyčejný leguán.

Nastartujte, vydejte se vstříc nehostinnému Marsu (nezapomeňte se ujistit, že geometrie vašeho vesmírného, původně newyorského taxíka je důsledně seřízená) a než to otočíte nazpátek, tak vám již bude akutně scházet rostlinný chlorofyl, navštivte vzdálený, chladný Neptun. Zde vás již netrpělivě očekává altová Soňa, po níž pátrá celý policejní útvar – pěstovat, sklízet, přechovávat, prodávat, či dokonce užívat marihuanu je stále trestné – právě vyslychají sdílného mateřského virtuálního koníka ohledně Sonina přirozeného intimního tělíska, které se periodicky objevuje a zase mizí. Modlete se za ni raději k osvobozující knížce, především na velikonoční čtvrtek padněte před neziskovým křížem a prostě, nejsvětější trojice vás snad vyslyší, byť nejste nevinní jako právě vylíhnutá kuřátka.

Zasypte ji celičkou blyštivými smaragdy, které vykutil vtipný britský trpaslík, jehož účes je nejvíc hipsterský, občas vykope i nevybroušený safír a kamarádí se jen se svým protiplynově ochranným kanárkem. Lehce vám závidí – on totiž nemá tak velké destrukční tlačítko, ba ani tak majestátního neangažovaného ptáka, natož aby měl aristokratickou krev – ani jeho koncentrovaná moč, kterou stydlivě, neslyšně vypouští, nezajistí plynulou dopravní vlnu.

Představte si vyluštěné mladé hrášky, které nese pohádková Karkulka spolu s kvalitním plísňový sýrem – její slepá babička je rozmlsaná a natěšená, zejména na tak akorát zralé banány, stejně jako vy je nakonec preferuje bez všelijakých přídavných... Místo nich však obdrží bezlepkovou kukuřici a sladoučký mátový likér, který ráda popíjí a vzpomíná, jak navštěvovala prestižní zahraniční výšku a obrovské trenýrky vlály nad svrchovaným Mauriciem.

Nespočetněkrát tehdy ve vlhké ranní trávě, pod vymetenou oblohou dosáhla až na naprostý vrchol, posilněná polosuchým vínem – dostala i vzácné texaské růže, a ty přeci jinde nerostou! Dnes je však její křehké srdce otupělé, žádoucí effect na ni již nemají ani plané pampelišky, které tak milovala; podstatně jí pomáhá, když olizuje tuzemské halucinogenní žáby – bohužel jen jediná nestačí, potřebuje jich alespoň celý tucet. Velmi daleko, několik nefiskálních stovek literárních či filmových mil jižně, v exotické laguně, šťastně poskakuje známý český pes, pocházející z neméně známé jihočeské Lhoty. Je už dosti nemocný, jeho transportní krvinky pozvolna odumírají, postrádá i ten poslední bezdrátový zub, stále se třese ukrutnou zimnicí a kvůli oslepujícímu očnímu zákalu nevidí dál, než několik metrů. Stejně jako nejednu politickou ekologickou stranu jej dělí jen pomyslná filmová tenká linie od okenné virtuální smrti, po níž bude kráčet na sever, přímo za horoucím poledním sluncem. Bude pohřben u obrovské asijské řeky, poblíž které je pěstován kvalitní čaj i původně americké pálivé papričky, které se dále exportují na daleký západ, kde se ze zbylých vytvoří takovýto koukatelný, primový kód a ten, když odfiltrujete vše nepodstatné, stačí přečíst!